

Předběžná otázka

Musí být článek 401 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že daň z přidané hodnoty a registrační poplatek [ze smluv o nájmu majetku využívaného v podnikání ve smyslu článku 40 a čl. 5 odst. 1 písm. aa) sazebníku první části nařízení prezidenta republiky č. 131 ze dne 26. dubna 1986] mohou být vybírány kumulativně, nebo v tom smyslu, že posledně uvedený poplatek má povahu daně z obrátu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 31. října 2016 – J. Klein Schiphorst v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Věc C-551/16)

(2017/C 030/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Odvolatel: J. Klein Schiphorst

Odpůrce: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Předběžné otázky

- 1) Může být pravomoc poskytnutá v čl. 64 odst. 1 úvodní části a písm. c) nařízení č. 883/2004 ⁽¹⁾ s ohledem na články 63 a 7 nařízení č. 883/2004 a cíl a dosah nařízení č. 883/2004, jakož i volný pohyb osob a pracovníků uplatňována tak, že žádost o prodloužení vývozu dávky v nezaměstnanosti je v zásadě zamítána, ledaže by dle názoru Uww nebylo vzhledem ke zvláštním okolnostem konkrétního případu, například pokud existuje konkrétní a prokazatelná perspektiva zaměstnání, přiměřené prodloužení vývozu odmítnout?

V případě záporné odpovědi na tuto otázku:

- 2) Jakým způsobem mají členské státy pravomoc poskytovanou v čl. 64 odst. 1 úvodní části a písm. c) nařízení č. 883/2004 uplatňovat?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammergericht Berlin (Německo) dne 3. listopadu 2016 – Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Věc C-558/16)

(2017/C 030/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Kammergericht Berlin

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Doris Margret Lisette Mahnkopf

Odpůrce: Sven Mahnkopf

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 1 odst. 1 nařízení č. 650/2012⁽¹⁾ v tom smyslu, že oblast použití nařízení („dědění majetku zemřelých osob“) se vztahuje i na ustanovení vnitrostátního práva, která, jako § 1371 odst. 1 německého Bürgerliches Gesetzbuch (BGB – občanský zákoník), upravují majetkoprávní otázky po úmrtí jednoho z manželů zvýšením zákonného dědického podílu druhého z manželů?
- 2) Je třeba v případě záporné odpovědi na otázku 1) vykládat čl. 68 písm. l), čl. 67 odst. 1 v každém případě v tom smyslu, že dědický podíl pozůstalého manžela, i když tento podíl vyplývá z části ze zvýšení na základě majetkoprávní úpravy, jakou je § 1371 odst. 1 BGB, lze přijmout jako celek do evropského dědického osvědčení?

Pokud je to třeba v zásadě zamítnout, lze s tím přesto výjimečně souhlasit v situacích, ve kterých:

 - a) je dědické osvědčení omezeno na účel uplatňování práv dědiců v určitém jiném členském státu ve vztahu k zůstavitelovu majetku, který se v tomto státě nachází
 - b) je třeba rozhodnutí v dědických věcech (články 4 a 21 nařízení č. 650/2012) a – nezávisle, jaké kolizní normy jsou použity – otázky společného jmění manželů posoudit podle téhož právního řádu.

- 3) Je třeba v případě celkové záporné odpovědi na otázky 1.) a 2.) vykládat čl. 68 písm. l) nařízení č. 650/2012 v tom smyslu, že dědický podíl pozůstalého manžela zvýšený na základě majetkoprávní úpravy lze jako celek – z důvodu zvýšení pak však jen pro informaci – zahrnout do evropského dědického osvědčení?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení (Úř. věst. L 201, s. 107).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko)
dne 14. listopadu 2016 – Grupo Norte Facility S.A. v. Angel Manuel Moreira Gómez**

(Věc C-574/16)

(2017/C 030/26)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci/Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Grupo Norte Facility S.A.

Odpůrce: Angel Manuel Moreira Gómez

Předběžné otázky

1. Je pro účely zásady rovnocennosti mezi zaměstnanci na dobu určitou a zaměstnanci na dobu neurčitou třeba za „srovnatelné situace“ považovat ukončení pracovní smlouvy pro „objektivní okolnosti“ podle čl. 49 odst. 1 písm. c) ET a ukončení z „objektivních důvodů“ podle článku 52 ET, a představuje tudíž rozdílné odstupné v jednom a druhém případě nerovné zacházení mezi zaměstnanci na dobu určitou a zaměstnanci na dobu neurčitou, které zakazuje směrnice Rady 1999/70/ES⁽¹⁾ ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS?